

Klaus Kjær (DF):

Forslaget er i hovedtrækkene en implementering af et EU-direktiv, og i det omfang direktivet fastsætter bindende bestemmelser for den danske lovgivning, vil Dansk Folkeparti naturligvis ikke modsætte sig det.

Politisk kan man være uenig i, hvor langt man skal gå i relation til forbrugerbeskyttelse, uden at det ender i ren barnepigementalitet. Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at forbrugerne ud fra pris og kvalitet selv må vurdere, hvad der er det bedste tilbud for dem, uden at det offentlige går ind og regulerer helt ned i mindste detalje og fastsætter minimums- og maksimumskrav. Vi har dog stadig aftalefrihed her i landet.

Med hensyn til de generelle ting om, at aftalerne skal nedfældes i kontrakter osv., er det jo sådan, at det er forhold, der eksisterer i praksis i dag, men at det offentlige går ind direkte og regulerer om minimums- og maksimumskrav, er Dansk Folkeparti ikke særlig begejstret for.

Dansk Folkeparti ser mere positivt på den del af forslaget, som vedrører etablering af hjemmel til at bryde monopolet på det eksisterende fysiske net, herunder giver adgang til for andre selskaber end Tele Danmark at benytte såvel den rå kobberledning som lysleder- og koaksialkabler.

Med hensyn til den del af lovforslaget, som vedrører behandlingen af klagesager, synes det paradoksalt, at jo mere man ønsker at liberalisere på teleområdet baseret på kontraktretlige kundeforhold, altså privat indgåede aftaler, jo mere ønsker det offentlige gennem bedre og øget klageadgang at blande sig med hensyn til, hvorledes konfliktforhold kunde og leverandør imellem skal løses. Det er vi også lidt betænkelige ved i Dansk Folkeparti.

Men som nævnt er der tale om dele af lovforslaget, som Dansk Folkeparti overvejende er positivt stemt for, specielt de dele, som tilsigter en liberalisering på teleområdet og et brud på Tele Danmarks monopol på infrastrukturen.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal på CD's vegne meddele, at vi går ind for det her lovforslag. Jeg vil dog ikke undlade heller ved den her lejlighed at understrege, at CD's store betænkelighed, da man solgte Tele Danmark, netop var, at vi kunne komme i en situation af denne her type. Det, vi skal lære af det her, er, at ved alle fremtidige ting, hvor der indgår ledninger, rør eller andet rundt i landet,

vil det være klogt at skille de her selskaber ad. Det er en uting, at én udbyder har infrastrukturen til de her ting. Det vil også i fremtiden give nogle problemer, når man skal vælge, hvem man skal servicere bedst i den her sammenhæng. Så ved vi, at det er en uting.

Så generelt håber jeg, at man lærer af det her, at man i alle fremtidige lignende situationer undlader at afhænde infrastrukturen på den her måde, men derimod udskiller den i et selskab, som kan forholde sig neutralt, og på den måde sikrer den absolut frie konkurrence helt uafhængigt.

Men ellers går vi selvfølgelig ind for lovforslaget. De dele af det, der er forbrugerbeskyttelse, og også andet i det lægger vi bestemt megen vægt på, men det, der er det primære i det her forslag, er først og fremmest at få afklaret det problem, som hedder, at der bliver en reelt fri konkurrence, og det kan vi bestemt støtte, når det overgår til næste behandling.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo rigtigt, som den forrige ordfører sagde, at vi kan lære meget af den her sag. Og det er jo egentlig utroligt, når man tænker på alt, hvad vi har været igennem af privatiseringsøvelser i de sidste 10 år. Ting, som vi for 10 år siden anså for at være umulige at skille ad eller privatisere eller udlicitere, har vi jo gjort gennem de sidste par år med relativt få problemer.

Ingen tænker i dag over, at nogle af disse virksomheder, som nu er private virksomheder eller selvstændige statsvirksomheder, aktieselskaber, tidligere har været monopoler, som har siddet tungt og fast på et stort område, så jeg synes egentlig, det er en øvelse, som vi godt kan rose os selv lidt af og sige, at det er lykkedes for os at få nogle ting splittet op og privatiseret uden de store problemer.

Det her er altså et led i en privatiseringsproces, en liberaliseringsproces, og det her er debatten om adgang til det rå kobber, som det er blevet kaldt. Det er da til at forstå. Det er nogle ledninger, som man skal have adgang til for at kunne komme rundt med sine ydelser. Det, det drejer sig om i forbindelse med ændringen fra det tidligere lovforslag til det, vi førstebehandler her, er først og fremmest, hvordan man beregner, og hvordan man regulerer prisfastsættelsen for de forskellige udbydere og tilbydere, der er på nettet. Den aftale, der er indgået her, synes vi fra radikal side er udmærket, og vi ser frem til, at vi kan få nogen sikkerhed for,